

dr hab. Małgorzata Dobrowolska, prof. PŚ.
Politechnika Śląska w Gliwicach

Recenzja

rozprawy doktorskiej mgr Mikołaja Böhma, pt. *Poznawcze i dyspozycyjne zachowania kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym*.

Promotor dr hab. Antonii Wontorczyk, prof. UJ

Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Jagielloński

Recenzja przygotowana w związku z dyspozycją zawartą w piśmie prof. dr hab. Przemysława Bąbela, Przewodniczącego Rady Dyscypliny Psychologia, Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Jagielloński z dnia 7 lipca 2022 informującej o wyborze mojej osoby na recenzenta w postępowaniu o nadanie stopnia doktora zg. z przepisami Ustawy z dn. 14 marca 2013 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki (Art. 13)

Jednostką organizacyjną przeprowadzającą postępowanie awansowe jest Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Jagielloński

Dokumenty związane z wnioskiem o przygotowanie recenzji rozprawy doktorskiej mgr Mikołaja Böhma przysły w dniu 25.07.2022 do Kancelarii Głównej Politechniki Śląskiej

Niniejsza ocena jest sporządzona zgodnie z wymogami Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz.1789) i przepisach wprowadzających ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 30.08.2018 poz.1669) i odnosi się do elementu wyszczególnionego w powołanej regulacji w artykule 13, punkt 1 w którym czytamy: *Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, o którym mowa w art. 20 ust. 7, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej*.

Recenzja rozprawy doktorskiej została wykonana według następujących kryteriów analizy:

- a. układ pracy, struktura podziału treści i spełnienie wymogów formalnych,
- b. uzasadnienie wyboru problematyki badawczej,
- c. ocena zawartości merytorycznej i wartości naukowej,
- d. przeprowadzone badania własne
- e. dobór i wykorzystanie źródeł naukowych
- f. implikacje praktyczne i wskazanie kierunków dalszych badań

Ad.A.

Przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska pt. *Poznawcze i dyspozycyjne zachowania kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym* mgr Mikołaja Böhma składa się z dziesięciu rozdziałów podzielonych tematycznie, których tytuły w sposób czytelny oddają intencję poszczególnych części w relacji do całości dysertacji.

Liczy 285 stron z aneksami. Na szczególną uwagę zasługuje bardzo estetyczne opracowanie rozprawy, co jest dodatkowym walorem dla czytelnika. Struktura pracy logiczna i spójna, nie budzi zastrzeżeń.

W rozprawie doktorskiej poprawnie opisane są rysunki, tabele, wykresy i schematy, ich wykazy dołączono w spisach końcowych. Język i styl rozprawy bez zastrzeżeń. Doktorant zadbał również o poprawność gramatyczną i stylistyczną całości. Właściwie rozplanował część wprowadzającą, tło teoretyczne, przegląd dotychczasowych badań i dyskusję wyników, zachowując przy tym odpowiednie proporcje. Zagadnienia składające się na poszczególne rozdziały, zostały wybrane na podstawie literatury przedmiotu, dotychczas przeprowadzonych badań oraz przeglądu badań w kraju i za granicą.

Dyskusja wyników i prezentacja rezultatów nawiązuje do ciekawych implikacji praktycznych w kontekście poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym, uwzględniających analizy przeprowadzone w obszarze nauk technicznych. Owe implikacje praktyczne stanowią jednocześnie klamrę dla wprowadzenia i analizy literatury przedmiotu. Doktorant trafnie wydzielił poszczególne części podsumowania swojej pracy, wątki odnoszące się do rozwoju teorii dyscypliny – problemu psychologicznych uwarunkowań zachowania kierowców w strefie dylematu, implikacje praktyczne, wkład do praktyki psychologicznej – problematyki człowieka w systemie ruchu drogowego oraz wskazał ograniczenia i kierunki dalszych badań.

Dyskusja wyników jest przeprowadzona w oparciu o zgromadzone dane. Doktorant adekwatnie opisuje problem, korzystając z odwołania do literatury przedmiotu, wykorzystując zarówno publikacje należące do tzw. kluczowych pozycji dyscypliny, jak i źródła naukowe z obszaru innych, pokrewnych dyscyplin, zachowując interdyscyplinarny charakter przedmiotu badań.

Praca doktorska jest ciekawie napisana, a interdyscyplinarne eksplorowanie kwestii problemowych, skutkuje wnikliwym rozważaniem problemów. W mojej opinii - do czego nawiążę w dalszej części recenzji - zabrakło zastosowania triangulacji metod badawczych.

Reasumując układ pracy, struktura podziału treści i spełnienie wymogów formalnych oceniam pozytywnie.

Ad.B.

Przedstawiana do recenzji dysertacja jest poświęcona ważnym i aktualnym problemom zachowania kierowcy w strefie dylematu. Doktorant podjął się niełatwego zadania agregowania pojęć i uporządkowania zagadnień o szerokiej perspektywie poznawczej. Stąd też wysoko oceniam naukową syntezę wykonaną przez Doktoranta w części teoretycznej rozprawy. W pełni przekonujące jest uzasadnienie wyboru problematyki rozprawy doktorskiej również z uwagi na wykonany przez Doktoranta przegląd dotychczasowych badań w tym zakresie.

Jak podkreśla Doktorant badania wpisują się w analizę dwóch spośród kilku elementów systemu ruchu drogowego - drogi i otoczenia (w szczególności przestrzeni w obrębie skrzyżowań z sygnalizacją świetlną) oraz kierowcy. Wybór strefy dylematu jako subsystemu ogniwa drogi i otoczenia, wynika z faktu, iż we wszystkich systemach transportu drogowego na świecie problem decyzyjny kierowcy jest podobny, a badań psychologicznych na ten temat jest niewiele.

Reasumując oceniam pozytywnie wybór problematyki rozprawy doktorskiej zarówno w kontekście wynikających z niej implikacji praktycznych, jak i rozwoju teorii. Problematyka zachowania się kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym była przedmiotem zainteresowania i licznych badań przede wszystkim przedstawicieli nauk technicznych. Tego typu analizy były prowadzone na gruncie psychologii transportu w bardzo ograniczonym stopniu. Zatem ukazanie, że popełnianie błędów w tej strefie ma nie tylko środowiskowe i fizyczne, ale również psychologiczne uwarunkowania jest sporym wyzwaniem, biorąc pod uwagę owe ograniczenia w dorobku naukowym psychologii. Wśród predyktorów błędów popełnianych przez kierowców Doktorant trafnie uwzględnił zmienne poznawcze, jakimi są niebezpieczne i agresywne zachowania oraz struktury osobowości w tym cechy temperamentu i charakteru.

Na szczególną pochwałę zasługuje dbałość we wprowadzaniu pojęć. W celu uniknięcia mogącego przysporzyć przeciętnemu czytelnikowi niepełnego ich zrozumienia Doktorant wyjaśniania je w każdym kolejnym kroku analizy, co czyni tekst przystępnym i zrozumiałym, mimo iż poddany analizie materiał należy do treści trudnych i zaawansowanych w dyscyplinie naukowej, nie tylko przez swoje wątki stykowe z innymi dyscyplinami, co kontekstowo czyni tekst nieco interdyscyplinarnym, ale również nieuporządkowany charakter zagadnienia w literaturze przedmiotu związanej z problematyką zachowania się kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym.

Ad. C.

Część teoretyczną dysertacji również oceniam pozytywnie. Doktorant ukazał w rozprawie doktorskiej interdyscyplinarną naturę problematyki zachowania się

kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym. Wskazał rozbieżności w sposobach teoretycznego i empirycznego ujmowania problemu. Dokonał syntetycznego przeglądu teoretycznego, w tym terminów pokrewnych, wielu definicji oraz sposobów rozumienia. Recenzowana dysertacja jest udaną próbą wskazania różnorodności przedmiotu rozważań. Doktorant prezentuje poszczególne zagadnienia, stopniowo wdrażając czytelnika w wynikające z siebie na wzajem kwestie, poddawane bardzo wnikliwej analizie.

Doktorant poddał rzetelnej analizie, zgodnie ze strukturą spisu treści następujące zagadnienia. W rozdziale pierwszym opisał ruch drogowy jako społeczną przestrzeń aktywności człowieka i źródło potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa. Przeanalizował uwarunkowania psychologiczne podejmowania ryzyka w ruchu drogowym. Poddał analizie agresję w ruchu drogowym. Doktorant podjął próbę zdefiniowania zachowań niekorzystnych z punktu widzenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz przybliżenia dostępnej wiedzy w przedstawionym temacie. Uwzględnił znaczenie psychologicznych czynników wzmacniających występowanie zachowań ryzykownych oraz agresji na drodze, ze wskazaniem ich wpływu na proces powstawania kolizji i wypadków samochodowych.

Rozdział drugi zadedykował strefie dylematu, opisał autonomiczności strefy dylematu, szacowanie zagrożenia w strefie dylematu, rozproszenie uwagi kierowców w strefie dylematu, a także możliwe zachowania w strefie dylematu w świetle modelu niebezpiecznych zachowań. Doktorant odniósł się bardzo szeroko do strefy dylematu. Zaznaczył wpływ czynnika presji czasu, aspektu społecznego czy rozproszenia uwagi w kontekście autonomiczności strefy dylematu, wzbogacając całość o teorię wybranych zachowań w strefie dylematu autorstwa promotora rozprawy doktorskiej.

Rozdział trzeci dysertacji stanowi opis poznawczych uwarunkowań zachowań kierowców w strefie dylematu. Doktorant opisał funkcjonowanie procesów poznawczych – tło teoretyczne i wyniki badań. Opisał funkcjonowanie procesów poznawczych w kontekście wieku kierowców, procesu chorobowego. Rozdział trzeci pozwala szerzej rozpatrzeć kwestię poznawczych uwarunkowań zachowań w stresie dylematu, z silną reprezentacją czynników, takich jak wiek czy stan zdrowotny kierowcy i ich wpływ na zdolność do prowadzenia pojazdów.

Rozdział czwarty kończy część teoretyczną i prezentuje analizę dyspozycji osobowościowych w kontekście zachowania kierowców w ruchu drogowym. Doktorant nawiązał do psychobiologicznych koncepcji osobowości, wyróżniając koncepcję osobowości Claude'a Roberta Cloningera oraz teorię superczynników Hansa Jürgena Eysencka. Na koniec Doktorat opisał cechy osobowości w kontekście zachowania kierowców w ruchu drogowym. Rozdział ten przybliżył temat dyspozycji osobowościowych warunkujących zachowanie ludzi w ruchu drogowym.

Skoncentrował go wokół dwóch psychobiologicznych teorii osobowości, które wykorzystano jako tło teoretyczne przeprowadzonych przez siebie badań.

Do pozostałych rozdziałów rozprawy doktorskiej odnoszę się w części dotyczącej oceny badań i sposobu ich prowadzenia, zgodnie z przyjętą w recenzji strukturą kryteriów oceny.

Walorem rozprawy jest bogata analiza literatury definiującej problem zarówno w dyskusji jak i syntezie całości teoretycznego wywodu.

Należy docenić umiejętność Doktoranta przygotowywania syntezy teorii w postaci czytelnych tabel czy graficznego ujęcia omawianych problemów. Szczególnie cenne jest owe agregowanie danych w formie tabelarycznej, rycin.

Ad. D.

Również część empiryczną oceniam pozytywnie.

Praca doktorska mieści się w obszarze dyscypliny psychologia, a postawiony problem badawczy wskazany przez Doktoranta został określony prawidłowo. Rozprawa dotyczy wpływu czynników psychologicznych na zachowania kierowców w strefie dylematu ruchu drogowego. Stosownie do tego, głównym celem badania empirycznego jest identyfikacja dyspozycyjnych i poznawczych uwarunkowań zachowań kierowców w sytuacji dylematu. Zrealizowane badania potwierdziły zasadność założonego modelu teoretycznego.

Badanie zrealizowano na grupie 341 kierowców: 167 mężczyzn i 174 kobiet zamieszkałych na terenie trzech województw południowej Polski.

W badaniach wykorzystano pięć narzędzi kwestionariuszowych. Do oceny zachowania kierowców w strefie dylematu Doktorant opracował narzędzie własne - Kwestionariusz Zachowań w Strefie Dylematu (KZwSD-2017) składające się z trzech podskal: Sprawność, Dystrakcja, Przekonania, co zasługuje na podkreślenie i wyróżnienie. Agresję drogową Doktorant mierzył przy pomocy kwestionariusza DAX (Driving Anger Expression Inventory), a niebezpieczne zachowania kierowców przy pomocy Kwestionariusza Niebezpiecznych Zachowań Kierowców (KNZK-2006). Cechy osobowości poddano analizie przy pomocy kwestionariusza EPQ-R, z kolei cechy temperamentu i charakteru badano skróconą wersją Zrewidowanego Kwestionariusza Temperamentu i Charakteru TCI-R (56).

Cześć empiryczną rozprawy – metodologia i wyniki własnego badania nad predyktorami i determinantami zachowań kierowców, zaczyna piąty rozdział, w którym Doktorant opisuje metodykę przeprowadzonych badań, w tym podstawowe pojęcia, założenia i procedurę badawczą. Wskazuje metody i narzędzia badawcze, opisuje dobór próby badawczej.

W rozdziale szóstym Doktorant prezentuje charakterystykę zachowań kierowców w ruchu drogowym oraz ich cechy osobowości, temperamentu i charakteru,

poddając analizie kolejno zachowania kierowców w strefie dylematu ruchu drogowego, niebezpieczne zachowania kierowców i agresję drogową, cechy osobowości, temperamentu i charakteru badanych kierowców.

W rozdziale siódmym Doktorant analizuje uwarunkowania zachowań kierowców w strefie dylematu prezentując dwuwymiarowe analizy związków między zmiennymi. Kolejno weryfikuje niebezpieczne zachowania w ruchu drogowym oraz agresję drogową a zachowanie w strefie dylematu; cechy temperamentu i charakteru a zachowanie w strefie dylematu; zmienne psychodemograficzne a zachowanie kierowców w strefie dylematu, a także niebezpieczne zachowania a agresję drogową oraz związki między niebezpiecznymi zachowaniami i agresją a cechami dyspozycyjnymi kierowców.

W rozdziale ósmym Doktorant analizuje uwarunkowaniom zachowań kierowców w strefie dylematu prezentując wielowymiarowe analizy związków między zmiennymi: uwarunkowania zachowań kierowców w strefie dylematu – analizy regresji wielokrotnej, poznawcze i dyspozycyjne determinanty zachowania kierowców w strefie dylematu – analizę ścieżek.

Część empiryczną kończy rozdział dziewiąty - dyskusja wyników i wnioski oraz rozdział dziesiąty stanowiący podsumowanie podzielone na wnioski empiryczne, implikacje praktyczne i ograniczenia badawcze oraz kierunki dalszych badań.

Najważniejsze wyniki wykazane przez Doktoranta dotyczą błędnych analiz sytuacji drogowej kierowców, które pozostają w związkach z niebezpiecznymi zachowaniami w ruchu drogowym a także różnymi formami agresji drogowej. Spośród cech osobowości w silnych związkach z zachowaniem w strefie dylematu pozostaje psychotyzm, w przypadku cech temperamentu poszukiwanie nowości sprzyjające popełnianiu błędów oraz zależność od nagrody. W przypadku cech charakteru kluczowe znaczenie dla prawidłowego zachowania w analizowanym obszarze ruchu drogowego ma przede wszystkim skłonność do współpracy i samokierowanie, które sprzyjają podejmowaniu bezpiecznych decyzji przez kierowców podczas dojeżdżania do skrzyżowania z sygnalizatorami świateł. Dodatkowo Doktorant wykazał, że psychotyzm oraz brak skłonności do współpracy są również najsilniejszymi determinantami zachowań kierowców w strefie dylematu. Orientacja na wykonanie zadania podobnie jak agresja werbalna i z użyciem pojazdu pełnią również rolę predyktorów, oraz mediatorów w związkach między wybranymi cechami dyspozycyjnymi (psychotyzmem, poszukiwaniem nowości, skłonnością do współpracy) a popełnianiem błędów w strefie dylematu.

Doktorant, dzięki uzyskanym wynikom, dostarczył ważnych informacji na temat zachowania kierowców w strefie dylematu, podkreślając znaczenie zarówno cech dyspozycyjnych kierowcy jak i czynników poznawczych (agresji drogowej, niebezpiecznych zachowań).

Wykazał, że dążąc do podnoszenia poziomu bezpieczeństwa, podczas opracowywania rozmaitych wariantów technicznych rozwiązań, powinny być brane pod uwagę czynniki psychologiczne kierowców. Przeprowadzone przez niego analizy wykazały, iż oddziaływanie na kształtowanie bezpiecznych postaw kierowców w zakresie poprawnych zachowań w strefie dylematu powinno być wielowymiarowe, w tym m.in. poprzez edukację, badania psychologiczne, modyfikowanie oznakowania, bezkompromisowe działania prewencyjne.

Doktorant wykazał się zaawansowaną wiedzą w zakresie metodologii badań naukowych. Przeprowadził analizy regresji wielokrotnej umożliwiające uzyskanie wstępnych wniosków dotyczących zależności błędów w strefie dylematu od pozostałych zmiennych. Ostateczne wnioski wyprowadził dzięki analizie ścieżek. Umożliwiła ona ilościową ocenę bezpośrednich i pośrednich efektów oddziaływań wszystkich zmiennych wyjaśniających na zmienne przez nie wyjaśniane.

Dużym atutem pracy jest czytelnie przygotowana graficzna agregacja danych na stosowych rycinach. Doktorant ma świadomość nowatorskiego charakteru własnej dysertacji.

W mojej ocenie w rozprawie doktorskiej zabrakło:

- a) wykorzystania triangulacji metod badawczych. Mimo iż Doktorant z pieczołowitością wyjaśnia dlaczego nie zastosował metody eksperymentu naturalnego, całkowite wyłączenie badań jakościowych (w tym analizy treści) jest ze szkodą dla całości przeprowadzonych analiz. To właśnie w przypadku tej specjalności w psychologii - psychologii transportu, bogactwa przeprowadzonych badań, dotyczących rozmaitych kwestii zachowań kierowców, bardzo popularne są rozwiązania pomiarów nie tylko ilościowych, ale właśnie obserwacyjnych, z wykorzystaniem nagrań z montowanych w pojazdach kamer, wykorzystanie szeregu nowych technologii, obecnie już bardzo dostępnych – jak okulary 3D i kosztowo niestwarzających już barier tak, jak jeszcze kilka lat temu, kiedy wprowadzano jaskinie 3D, trenażery, czy symulatory jako jedyne rozwiązania do kreacji ruchu drogowego. Wykorzystanie wirtualnej rzeczywistości w tego typu problemach badawczych może być oczywiście wykorzystane w kolejnych pracach naukowych przez Doktoranta.
- b) Poddanie próby badawczej szerszym analizom w kontekście zmiennych demograficzno-społecznych i biograficznych, jak na przykład liczba dotychczasowych kolizji drogowych, posiadana liczba punktów karnych, i innych typowych w „codziennym życiu” kierowcy, mających znaczenie dla zachowań kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym, opisanych w literaturze przedmiotu.

- c) Wyjaśnienia dlaczego zrezygnowano z kwotowego doboru próby badawczej o określonych założeniach. Dobór incydentalny spowodował, że całościowe wywody dokonano w odniesieniu do próby badawczej, która w ponad połowie reprezentuje obszar wiejski i małe miasto. Kwestię tą Doktorant powinien skomentować przy opisie interpretacji wyników. Nasilenie ruchu drogowego i wyzwania obszarów wiejskich i mniejszych miejscowości są zgoła odmienne aniżeli w dużych miastach. Tym bardziej, że Doktorant wskazuje, że opis badanej grupy pod względem zmiennych socjodemograficznych umożliwił w podrozdziale 5.3 scharakteryzowanie badanej grupy, by można było, dzięki temu ocenić, w jakim stopniu struktura próby jest zbliżona do struktury całej populacji polskich kierowców.

Ad.E.

Praca jest starannie zredagowana i edycyjnie poprawna w prezentowaniu spisu wykorzystanej literatury. Doktorant prawidłowo wprowadza odniesienia do literatury przedmiotu, cytacje, korzysta z cudzych utworów. Spis bibliograficzny jest bogaty, uporządkowany w strukturze.

Na szczególne wyróżnienie zasługuje nie tylko liczba zgromadzonych materiałów, ale ich jakość. Znaczna część artykułów jest anglojęzyczna i pochodzi z tzw. czasopism wysokopunktowanych.

Doktorant adekwatnie korzysta z odwołania do literatury przedmiotu, wykorzystując zarówno publikacje należące do tzw. kluczowych pozycji psychologii transportu, jak i nowe opisy naukowe z analizowanego interdyscyplinarnego obszaru.

Zarówno ilość, wspomniana jakość publikacji, sposób doboru i struktura podziału potwierdzają umiejętność prowadzenia kwerendy literaturowej, dogłębnej analizy przedmiotu rozprawy doktorskiej. Dobór literatury jest znacząco ponadprzeciętny, adekwatny do prowadzonych badań i w pełni wystarczający, co odzwierciedliło się również w precyzyjnym wnioskowaniu i jakości syntezy i interpretacji wyników badań.

Ad.F.

Dysertacja stanowi przykład rzetelnego opisu przeprowadzonego dochodzenia również w kwestii implikacji praktycznych, aktywnego poszukiwania środków zaradczych, odważnie prezentując propozycje udoskonaleń. Jest udaną próbą wskazania kierunków poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Przeprowadzone przez Doktoranta analizy wykazały, iż oddziaływanie na kształtowanie bezpiecznych postaw kierowców w zakresie poprawnych zachowań w strefie dylematu powinno być wielowymiarowe: poprzez edukację, badania

psychologiczne, modyfikowanie oznakowania a nawet bezkompromisowe działania prewencyjne.

Dysertacja poświęcona jest aktualnej i ważnej w dyscyplinie problematyce, o istotnych walorach poznawczych, ma również znaczenie poznawcze dla stykowych dyscyplin naukowych. Sposób prezentacji przez Doktoranta własnych rozważań jest inspirujący dla czytelnika o różnym poziomie wiedzy.

Przedstawiona mi do recenzji dysertacja ma ogromne znaczenie poznawcze w obszarze stosunkowo słabo rozpoznanym obszarze strefy dylematu w ruchu drogowym. Wykonane przez Doktoranta zaawansowane analizy statystyczne, świadczą o osiągnięciu przez Doktoranta wysokiego poziomu dojrzałości metodologicznej w stosunkowo nowym obszarze eksplorowanych zagadnień. Także opracowanie autorskiego narzędzia do badania zachowania kierowców w strefie dylematu, o wysokich własnościach psychometrycznych, jest poważnym osiągnięciem Doktoranta.

Reasumując jestem przekonana, że przedstawiona mi do zaopiniowania dysertacja stanowi rezultat dojrzałych przemyśleń, jak też wyraz nowatorskiego podejścia do problematyki zachowania się kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym, a także jest oryginalnym dziełem.

Recenzowana rozprawa została przygotowana zgodnie z wymogami formalnymi stawianymi dysertacjom na stopień doktora nauk w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia

Konkluzja

Przedstawiona mi do recenzji rozprawa doktorska magister Mikołaja Böhma, pt. *Poznawcze i dyspozycyjne zachowania kierowców w strefie dylematu w ruchu drogowym*, promotor: dr hab. Antonii Wontorczyk, prof. UJ, spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.) tj. stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną Doktoranta w dyscyplinie psychologia, a także umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Wnoszę zatem o dopuszczenie Doktoranta do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Gliwice 1.08.2022

Małgorzata Dobrowolska